

AMSTERDAM

Ik denk over je na Amsterdam
Valt mij in wanneer ik de Westertoren ontwaar
Luid lachend scheert een troep meeuwen
Over de groene gracht
De vroege ochtend ontrolt zich
Met de eerste Airbnb'ers

Ik kijk op de stilstaande klok
Van Van Campens lantaarn op de Dam
Talloze strepen aan de hemel maken de stad
Nog steeds tot een Magisch Centrum

En ook nu plaatst men zichzelf in het middelpunt
Van het centrum met behulp van een stick
Maar men volgt nu gedisciplineerd een vlaggetje
Tot aan het museum met de wassen neus

Terwijl ik over een brugleuning hang
Nodigen wervelingen in de weerspiegelingen
Van het Oosterdok mij uit tot reflecties -
Onder het plaveisel het drassige veen
En onder de zon spiegelt het beeld
Van Amsterdam zich deinend
Op het water dat de stad heeft gevormd:
Al eeuwen staat Mokum op stelten
En op z'n kop.